

regeringens forslag. Det er klart, at der er enkeltheder, vi kommer til at stemme om, og vi kommer til at afgøre, om der er flertal for det ene eller det andet synspunkt, men til sidst, når vi er færdige efter udvalgsarbejdet under formandens kyndige ledelse ved afslutningen af denne arbejds-session, altså inden grundlovsdag, så har vi et resultat, som et bredt flertal står bag. Det vil være regeringens bestræbelse, og vi vil i den forbindelse lytte til de synspunkter og de argumenter, der har været fremme.

I en række af indlæggene er det gået igen, at man uden videre går ud fra, at der i et åbent elmarked eller i et fælles elmarked i Europa vil blive tale om billigere el til de danske virksomheder og forbrugere. Det er et synspunkt, som jeg gerne vil advare imod. Det er ingenlunde sikkert, at liberaliseringen fører til lavere priser. Liberaliseringen i Norge har ikke ført til lavere priser. Liberaliseringen i Sverige har ikke ført til lavere priser. Sammenlægningen af det svenske og det norske marked har ikke ført til lavere priser. Jeg er i konstant kontakt med mine nordiske kolleger – vi har i det hele taget et fabelagtig godt samarbejde – og deres forventning er, at priserne vil stige.

Det er klart, at hvis der sker en egentlig integration af det nordiske elmarked med det europæiske elmarked og der i det nordiske elmarked ikke sker en svækkelse af elforbruget, så vil der være tale om en udligning af priserne mellem det nordiske og det europæiske; derom tror jeg ikke der hersker nogen tvivl.

Derfor har hr. Hansen-Nord naturligvis ret, når han siger, at det måske først og fremmest er det spørgsmål, Folketinget skal forholde sig til på sigt. Det bliver spørgsmålet, om vi her i landet vil opbygge en ekstra kapacitet med henblik på eksport af el.

Som flere ordførere har været inde på, er de danske elværker i stand til ud fra princippet om at hvile i sig selv og med alle de forpligtelser, de har af miljømæssig og samfundsmæssig karakter, at levere strøm, der er væsentlig billigere end den strøm, der leveres på anlæg, der svarer til de danske. Det er klart, at gamle norske og svenske vandkraftværker kan vi ikke konkurrere med, men i den prismæssige konkurrence med alle de kraftværker, der fungerer under samme betingelser som vores, står vi flot, ja, endda særdeles flot.

Det, der har været mit synspunkt, har været, at jeg tror, der kommer et fælles marked i Europa. Jeg tror, det ville være meget farligt – dér er

jeg enig med fru Svanholt – hvis det bare blev åbnet op, uden at der blev taget hensyn til de samfundsmæssige investeringer, de samfundsmæssige hensyn, der er foretaget, og den miljømæssige målsætning, man har. Derfor har det været afgørende for mig i forhandlingerne ikke bare at sikre Danmark, men også de andre lande mulighed for at forfølge energipolitiske målsætninger af miljømæssig karakter.

Og jeg må med det samme sige til hr. Hindrup Andersen, at jeg slet ikke deler hans strategi, der hedder: Stop verden! Jeg vil af! Jeg vil have mit eget lille Albanien heroppe nordpå, hvor alt skal køre lukket i forhold til omverdenen! Det tror jeg ikke et øjeblik på er nogen klog strategi.

De mennesker, der bor i andre lande end i Danmark, er også fornuftige og er også optaget af miljømæssige synspunkter. Vi ved eksempelvis, at Frankrig har sat et meget spændende program i gang omkring vindkraft, vedvarende energi, og dér er det da vigtigt, at vi laver fælles regler, fælles færdselsregler, der gør det muligt at føre en aktiv miljøpolitik ikke bare i Danmark, men i alle landene i EU.

Det andet synspunkt, som jeg gerne vil fremføre, er, at jeg sætter pris på, at vi ikke tvinges til noget, men at vi selv går foran og præger udviklingen. Det har været min holdning både på miljø- og på energiområdet, når det drejer sig om EU, og det har hidtil også givet gode resultater.

Der er mange synspunkter i det, fru Eva Møller har sagt, som jeg gerne vil belyse nærmere under udvalgsarbejdet. Men hun og hr. Hansen-Nord – jeg tror også hr. Kim Behnke – har været inde på spørgsmålet om kablet og spurgt: Hvorfor er det med her?

Ja, det er jo naturligt, at det er med her, for det har Folketinget jo allerede taget stilling til. Det gjorde man under en borgerlig regering. Det var på daværende tidspunkt en klar aftale mellem den daværende regering og oppositionen. Det var i øvrigt også en aftale, der blev bakket op af såvel Elsam som Elkraft. Det er klart, at det skal sættes i værk på et tidspunkt, hvor det er fornuftigt og rentabelt, men beslutningen er taget. Det her er bare en kodificering af en beslutning, vi for længst har taget.

Og jeg ved i hvert fald, at Det Konservative Folkeparti og mit parti alle vore øvrige forskelle til trods har ét princip, som altid står fast: En aftale er en aftale. En aftale binder, og der er oven i købet indgået en aftale med en konserva-